

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НОВОМ САДУ
Гж1.1526/14
09. децембар 2014. године
НОВИ САД

У И М Е Н А Р О Д А

Апелациони суд у Новом Саду у већу судија Снежана Кецман председник већа, Драгана Штрбац и Љиљана Влајковић Смук чланови већа, у правној ствари тужиоца Р. Р. из Ч., Ул. бр..., чији је пуномоћник М. Г., адвокат у С. М., против туженог Н. Д. К. ДОО Б., са седиштем у Н. Б., број ... (раније Н. д. к. из С. М. Ул..... број ...) чији је пуномоћник М. С., адвокат у С. М., ради поништаја решења, одлучујући о жалби туженог против пресуде Основног суда у Сремској Митровици П1.373/13 од 27.03.2014. године након одржане расправе 09. децембра 2014. године донео је

П Р Е С У Д У

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Основног суда у Сремској Митровици П1.373/13 од 27.03.2014. године на начин да се ОДБИЈА тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи решење туженог број од године као и захтев тужиоца да се врати на послове које је обављао те захтев за накнаду парничних трошкова.

Обавезује се тужилац да туженом накнади парничне трошкове у износу од 150.750,00 динара у року од 8 дана.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици П1.373/13 од 27.03.2014. године усвојен је тужбени захтев и поништено као незаконито решење туженог број од године а туженом наложено да тужиоца врати на рад и распореди на послове које је обављао све у року од 8 дана.

Обавезан је тужени да тужиоцу накнади парничне трошкове у износу од 125.250,00 динара у року од 15 дана.

Одбијен је захтев туженог за накнаду парничних трошкова.

Против наведене пресуде жалбу је изјавио тужени због битне повреде одредаба парничног поступка погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у складу са одредбама чл. 386. ЗПП-а овај суд налази да је жалба основана.

Чињенице на основу којих је одлучено о жалби туженог утврђене су у поступку пред првостепеним и овим судом након одржане расправе дана 09.12.2014. године и поновног извођења доказа.

Утврђено је да су тужилац и тужени закључили уговор о раду године којим је тужилац засновао радни однос на неодређено време. Тужилац је по занимању ватрогасни техничар распоређен на послове ватрогасац – чувар. Анексом уговора о раду од године тужилац је распоређен за обављање послова портир - ватрогасац чувар, а потом је обављао послове у погону плоче. Његов претпостављени је био А. У.

Дана 22.11.2010. године тужилац је радио у првој смени као помоћник мајстора на машини љуштарки. Добио је налог од претпостављеног да намешта трупце за машину. Радио је заједно са П. И.. Посао су почели обављати у 6,00 часова да би тужилац око 9,15 часова се повредио на тај начин што је приликом убацивања класе у љуштарку повредио палац леве руке. Тужилац критичном приликом односно приликом повређивања није користио заштитне рукавице које су му дате као лично заштитно средство. Након повређивања тужилац се јавио лекару у амбуланти туженог а након прегледа је упућен да се јави ортопеду.

Након повређивања тужиоца оформљена је комисија поводом алкотестирања. За алкотестирање радника користи се етилометар тип Alcotest 7410 , фабрички број ARXM-0226 произвођача D. Комисију су чинили шеф правне службе Р. Ш., шеф обезбеђења Д. Л. и Б. М. као лице за безбедност и здравље на раду и заштиту животне средине.

Алкотестирањем је руководила Б. М. којом приликом тужиоцу је показано шта треба да се ради. Када се упали апарат, тада се пали лампица и после звучног сигнала приступа се алкотестирању. Запослени је у обавези да дува у апарат за све време трајања звучног сигнала. Уобичајена процедура је испоштована и приликом алкотестирања тужиоца резултат првог алкотестирања је био 0,54 промила а другог 0,55 промила. Резултат је констатован комисијски, о истом је сачињен записник, а тужилац је наведени записник потписао иако је имао усмене примедбе.

Тужилац је због претрпљене повреде на Одељењу ортопедије лечен од 22.11.2010. до 25.11.2010. године због отвореног прелома проксималне фаланге левог палца шаке а и дефекта и пресечене тетиве другог опружача левог палца.

Дана 29.11.2010. године тужени је тужиоцу упутио упозорење да му уговор о раду може бити отказан због повреде радне обавезе из чл.19. тач.12. уговора о раду као и повреде радне дисциплине утврђене чл.3. тач.11. и 39. Правилника о радној дисциплини и понашању у току рада из чл.91. тач. 2. и 3. Колективног уговора. У изјави од 10.12.2010. године тужилац је навео да дана 22.11.2010. године није конзумирао

алкохол, да је посумњао у исправност апарата за алкотестирање, да је покушао да да крв на анализу али му је предочено да такве анализе се не врше.

Дана године тужени је донео решење број којим је тужиоцу отказао уговор о раду од године са свим анексима.

Дирекција за мере и драгоцене метале Б. дописом од 30.11.2011. године је обавестила суд да је за етилометар тип Alcotest 7410 фабрички број ARXM-0226 произвођача „D.“ издато решење о одобрењу типа мерила број 2/7-01-1652/01 од 16.08.2001. године које је допуњено решењем од 22.12.2003. године.

Дана 15.06.2011. године Агенција за привредне регистре у Б. донела је решење којим је у Регистар привредних субјеката регистрована промена података о туженом као привредном субјекту уписаном у Регистар привредних субјеката.

„D. Т.“ ДОО Сервисно одељење Б. је дана 29. новембра 2010. године сачинио контролни лист (периодичне контроле) апарата алко тест 7410 корисника Н. д. к. С. М. фабрички број апарата ARXM 0226 испоручен туженом по налогу од 23.04.2007. године. Утврђено је да је прегледом апарата, овај апарат у оквиру техничке спецификације произвођача, да је следећа контрола за 6 месеци.

Тужени је сачинио извештај о повреди на раду тужиоца у којој је наведен податак да се тужилац повредио 22.11.2010. године радећи код туженог, као и да у време повређивања није користио обезбеђена средства и опрему за личну заштиту на раду. У примедби лекара у извештају о повреди на раду наведено је да је дат податак да је пацијент, овде тужилац, био под утицајем алкохола, да је урађен алкотест од стране стручног лица туженог.

Код туженог је донет Правилник о начину утврђивања алкохолисаности 26.12.2008. године којим је у чл.13. прописано да дозвољена граница алкохола у крви током боравка на радном месту, у просторијама друштва, као и при доласку на посао и одласку са посла у промилима износи 0,00 г/кг алкохола у крв. Према члану 14. наведеног Правилника, сваки запослени који у крви има више од 0,0 г/кг алкохола не може боравити у пословним просторијама и служба обезбеђења и друга овлашћења лица га удаљују рада уз накнадно достављање решења о удаљењу и о томе одмах обавештавају непосредног руководиоца. Такође је служба обезбеђења овлашћена да не дозволи улазак у друштво запосленом код кога се утврди да има већи проценат алкохола у крви од 0,00 г/кг.

Чланом 15. наведеног Правилника прописано је да поседовање алкохола у крви у већој мери од дозвољеног и прописаног овим Правилником сматра се кршење радне дисциплине утврђене актом послодавца што представља оправдан разлог за отказ уговора о раду.

Имајући у виду утврђено чињенично стање основано се жалбом туженог оспорава став првостепеног суда да се нису стекли разлози за отказ уговора о раду тужиоцу.

Наиме одредбом чл.179. тач.3. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05 и 61/05) прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако за то постоји оправдани разлог који се односи на радну способност запосленог, његово понашање и потребе послодавца и то ако запослени не поштује радну

дисциплину прописану актом послодавца односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца.

Такође, Правилником о начину утврђивања алкохолисаности донетог код туженог од 26.12.2008. године предвиђено је на који начин се врши провера алкохолисаности те дозвољена граница алкохола у крви током боравка на радном месту, односно да ово у промилима износи 0,00 г/кг алкохола у крви а да се контрола алкохолисаности врши употребом алкотест апарата на тај начин што се запослени, за време рада или приликом изласка или уласка, позива да се подвргне контроли на захтев руководиоца организационе целине, а коју проверу врши стручно лице за безбедност и здравље на раду, шеф службе ППЗ и ФТО и руководиоца Општег и правног сектора као и друга лица овлашћена по овлашћењу председника Управног одбора о чему се сачињава записник који потписују овлашћена лица која су извршила контролу алкохолисаности и запослености.

У конкретном случају утврђено је да је провера извршена, да је записник сачињен и да је након две провере код тужиоца резултат првог алкотестирања био 0,54 промила а другог 0,55 промила. Тужилац је наведени записник потписао а имао је усмене али не и писмене примедбе, а није одбио да потпише овај резултат односно записник.

Разлог провере је била повреда тужиоца на раду након чега је и утврђена присутност алкохола у крви код тужиоца у наведеним резултатима и уследило упозорење пред отказ уговора о раду у којем је наведено да су наступили разлози за отказ јер је 22.11.2010. године тужилац дошао у прву смену под дејством алкохола, да не само што је био под дејством алкохола већ није користио средства заштите на раду – рукавице са којима је задужен и имао их је, а ове повреде радне обавезе и непоштовање радне дисциплине су прописане актима туженог и оправдан су основ за отказ уговора о раду због којег не може да настави даљи рад код туженог.

Након донетог упозорења донето је и решење о отказу уговора о раду из разлога наведених у упозорењу, у којем решењу је утврђено и да је понашање тужиоца такво да не може да настави рад код послодавца јер би даљи наставак рада, обзиром на ово његово понашање, негативно утицало и на остале, односно на друге запослене због чега је морао уследити отказ уговора о раду. Решењем о отказу такође је констатовано да кршење радне обавезе и дужности, те непоштовање радне дисциплине предвиђене актима друштва представља понашање због којег ни повереник синдиката не може бити заштићен, тако да су наводи тужиоца из његовог изјашњења на упозорење неприхватљиви и неосновани.

Решење о отказу уговора о раду је донето применом одредбе чл. 179. тач. 2. и 3. Закона о раду.

Дакле, Правилником код туженог јасно је утврђено шта се сматра непоштовањем радне дисциплине и понашање због којег запослени не може да настави рад код послодавца, а између осталог, то свакако јесте понашање супротно Правилнику о начину утврђивања алкохолисаности(који у члану 15. прописује да се кршењем радне дисциплине сматра поседовање алкохола у крви у већој мери од дозвољеног 0,00g/kg) а и Правилнику о радној дисциплини и понашању у току рада (којим је у члану 3. тачки 11. прописано да се сматра да је запослени повредио радну дисциплину односно правила понашања ако не поштује мере безбедности и здравља на раду као и заштите и унапређења животне средине а тужилац приликом повређивања није имао лична

заштитна средства односно рукавице са којима је задужен што је констатовано и у извештају о повреди на раду).

Према томе тужиоцу је отказан уговор о раду не само због повреде радне обавезе“ долазак на рад под дејством алкохола, конзумирање алкохолних пића за време рада“(члан 179. тачка 2. Закона о раду), већ и због непоштовања радне дисциплине прописане актима туженог, односно због понашања које је такво да не може да настави рад код послодавца(члан 179. тачка 3. Закона о раду).

У току поступка је утврђено да се тужилац понашао супротно општим актима туженог и то супротно Правилнику о радној дисциплини и понашању у току рада и Правилнику у начину утврђивања алкохолисаности (а које одредбе су тужиоцу, као синдикалном поверенику биле познате), јер тужилац није користио рукавице које су му обезбеђене као лично заштитно средство када му је љуштаљка пригњечила палац леве шаке, због чега је и вршен алкотест и код тужиоца утврђено присуство алкохола у организму веће од дозвољеног (апаратом који поседује тужени и који је исправан о чему је тужени прикључио списима доказ који апарат поседује и доказ о провери исправности тог апарата). У присуству ових чињеница оспореним решењем је несумњиво утврђено да је понашање тужиоца такво да не може да настави даљи рад код туженог, а што је оправдан разлог за отказ уговора о раду.

Применом одредбе чл.165. ст.2., 153. и 154. ЗПП-а, овај суд је одлучио о трошковима целокупног поступка и обавезао тужиоца да туженом накнади трошкове које је имао за заступање од стране адвоката на рочиштима од 10.02.2012, 06.04.2012, 05.11.2013, 25.02.2014. и 27.03.2014. године по 18.000,00 динара, тј укупно 90.000,00 динара.

Туженом су досуђени и трошкови другостепеног поступка и то: за састав жалбе у износу од 33.000,00 динара, за приступ на рочишта пред другостепеним судом дана 18.11.2014.године у износу од 9.750,00 динара и дана 09.12.2014. године у износу од 18.000,00 динара, тако да је туженом на име трошкова поступка досуђено укупно 150.750,00 динара. Висина ових трошкова је одмерено у складу са важећом адвокатском тарифом и постављеним трошковником.

Сагласно наведеном на основу одредбе чл. 394. тачка 1. ЗПП-а одлучено је као у изреци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА

Снежана Кеџман,с.р.
зто:

Напомена:

Рев2 712/2015 од 09.12.2015.године одбијена као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1526/14 од 09.12.2014.

АПЕЛАЦИОНИ СУД У НОВОМ САДУ

Гж.1. 1526/14

09.12.2014. године

БЕЛЕШКА О ВЕЋАЊУ И ГЛАСАЊУ

Председник већа- Снежана Кецман
Члан већа - Драгана Штрбац
Члан већа- Љиљана Влајковић Смуќ
Судија известилац- Драгана Штрбац
Саветник -
Записничар- Весна Таталовић

ОДЛУКА ЈЕ ДОНЕТА ЈЕДНОГЛАСНО

Записничар, Чланови већа, Председник већа
